

[Wilhelm.]

firkant, som er det dårligste kvarter i København.

Eller en samlet opgørelse, for at man ikke skal tro, at dette er helt specielle undtagelser. I den sorte firkant er der udstykket eller under udstykning ca. 15 pct. af samtlige privatejede udlejningsboliger. Det er mere end i København i gennemsnit, og det demonstrerer, at vi også har ret i, at det er de værste spekulanter i de værste kvarterer, der har været hurtigst ude med snøren her. Det er det, man vil slippe igennem med de overgangsregler, man har aftalt. Og så vil man endda udvide dem i forhold til det antal, der ligger hos stadskonduktøren.

Jeg synes, det også er værd at påpege, at med hensyn til alle de oplysninger, der er kommet frem under denne udvalgsbehandling, om hvor mange der drejer sig om, hvor ringe de er, hvad priserne er, hvad vilkårene er osv., osv., er ikke én eneste oplysning fremkommet på forligspartiernes initiativ. Det har ikke interesseret dem, de har ikke spurgt, de har ikke ønsket at vide svarene. Alle oplysninger, der går på de faktiske konsekvenser af sidste års forlig og det, man nu er ved at lave, kommer faktisk fra os andre, fra vores initiativ til at stille de spørgsmål, som gav anledning til den slags oplysninger.

Jeg mener også, det er betegnende, at oplysningerne, når de endelig er fremkommet, har været af en sådan karakter, at socialdemokratiet har måttet skifte ud i boligudvalget og indsætte et medlem, som ikke har været til et eneste møde, som ikke har fået et eneste bilag, som ikke har overværet en eneste deputation, et eneste samråd, en eneste drøftelse. Det er betingelsen for at få en supplerende socialdemokrat til at skrive under på den betænkning, man udformer. Det synes jeg er karakteristisk.

Så kan man spørge, hvorfor man vil lade alle disse boliger slippe igennem overgangsordningen. Man taler om erstatningskravene, og det er en af grundene til, at vi vil have det her i udvalg igen mellem anden og tredje behandling. Vi tror ikke meget på disse erstatningskrav, men vi har sagt ved første behandling og gentaget det i betænkningen, at skulle det være aktuelt, o. k., så må vi tage det skrald dér. Det bliver nemlig ikke billigere af at lade dem udstykke; det bliver bare endnu mere asocialt fordelt.

Med hensyn til erstatningskravene havde

professor, dr. jur. – og jeg siger ikke hr., for jeg nævner ham i anden forbindelse – Ole Espersen i radioen for nogle uger siden en udmærket og fornuftig udtalelse, da han blev spurgt: hvordan vurderer De et eventuelt erstatningskrav? Han svarede: vi har ikke haft den slags erstatningskrav før, men det er jo sådan, at folketinget er i sin ret til at lave om på lovgivningen. Der er altid en risiko forbundet med erhvervsvirksomhed, og der er masser af tilfælde af, at lovgivningsbeslutninger har ændret vilkårene og også skabt økonomiske problemer, så jeg tror, at der juridisk ingen mulighed er for at komme med erstatningskrav, hvis det var det, man havde forestillet sig.

Det blev ganske vist sagt i en anden sag, men i en sag, der i og for sig var endnu mere oplagt for de skadelidte, idet de nemlig havde lidt direkte tab. Det har ejerne ikke i denne sag; de har i værste fald mistet en spekulationsgevinst, som de måske havde sat næsen op efter, men de har ikke noget direkte tab. Bl. a. derfor ønsker vi, at dette problem bliver taget op ved fornyet udvalgsbehandling, da vi ikke har nået at få spørgsmålene herom besvaret inden betænkningsafgivelsen.

Med de 4 partiers fællesbetænkning er det nu klart for enhver, hvad regeringen og socialdemokratiet i øvrigt må have vidst lige siden første behandling, nemlig at der ligger muligheden for, hvis socialdemokratiet havde været at få i tale, et totalt stop. Jeg vil gerne understrege, at der også ligger muligheden for mindre vidtgående ting end et totalt stop i regeringsforslaget, hvis man tog en alvorlig drøftelse af de mangler, vi har påvist ved regeringsforslaget. Men sagen er, som hr. Kaj Hansen og andre har sagt, at der overhovedet intet forsøg har været gjort fra regeringens, fra socialdemokratiets side på at sondere disse muligheder.

Henvendelsen fra Lejernes Landsorganisation finder jeg er værd at notere sig i den sammenhæng. Den henviser til de fire partiers fælles mindretalsbetænkning og skriver:

»Det er indlysende, at regeringen og den socialdemokratiske folketingsgruppe her har fået en enestående mulighed for at efterkomme et alment krav i befolkningen om stop for en helt urimelig spekulation, der kun er til gavn for en lille gruppe boligspekulanter og til skade for tusinder af familier. Vi opfordrer indtrængende regeringen og den socialdemo-